

slacht pas na dien tijd zich naar het zuiden heeft uitgebreid. Dit blijkt ook uit het feit, dat de meeste Middellandsche-Zee eilanden niet bewoond worden door vertegenwoordigers van dit genus. Ook in Noord-Amerika vindt men vele soorten, die dikwijls zeer verwant zijn aan onze Europeesche soorten. Echter staan de Westelijke vormen dichter bij onze dan de oostelijke. Dit genus is dus een zuiver holarctisch geslacht, dat zelfs niet doorgedrongen is in Noord Afrika.

Subgenus *Formica* s.str.

1/. *Formica polycytena* Förster 1850.

Deze soort, die vroeger als een varieteit van *Formica rufa* L., de z.g. roode boschmier, beschouwd werd, is in Meijndel wel de algemeenste mier. De andere roode boschmier die in Nederland inheemsch is, is *Formica major* Nyl. (syn.: *Formica piniphila* Schenck). Deze is echter nog maar één keer door mij in de Bierlap in een 10 tal exemplaren aangetroffen. In het Oosten van het land is deze mier, zoover ik het tot nu toe heb kunnen nagaan nog algemeener dan *Formica polycytena* Först. De echte *Formica rufa* is in ons land tot nu toe niet aangetroffen en zal hier waarschijnlijk ook wel niet gevonden worden, daar dit een zuivere alpiene en boreale vorm is, met een voor deze typisch verspreidings-

gebied. Ze komt n.l. voor in de Alpen, Pyreneeën, Vogezen, het bekende alpiene gebied de Hautes-Fagnes in België en heel Noord-Europa (Scandinavië, Finland etc.). De vierde tot deze groep behorende soort is de bekende *Formica pratensis* Goeze (Syn.: *F. congerens* Nyl.). Dit schijnt een meer diluviale soort te zijn. Hij is tot nog toe nog niet in Meijndel gevonden en zal daar ook wel niet gevonden worden, indien mijn veronderstelling juist is. Het is zeer noodig, dat voor de verschillende gewone insectensoorten vastgesteld wordt of zij een voorkeur hebben voor diluviale gronden. Oude binnenduinen schijnen veelal als diluviale gronden beschouwd te kunnen worden.

Het nest van *Formica polycytena* Först is in Meijndel zeer verschillend van de algemeen

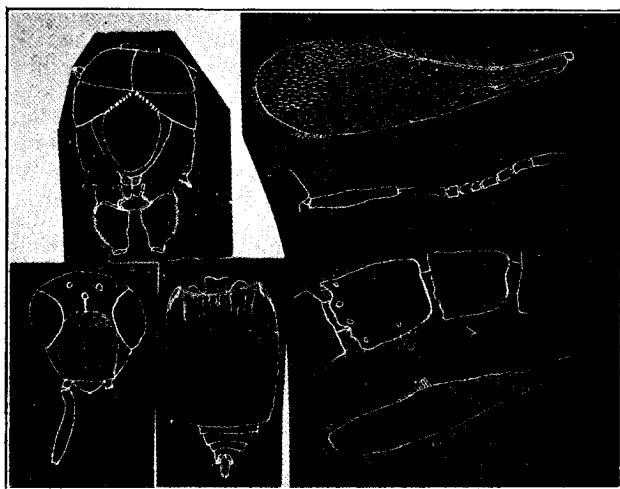

Fig. 1. Een *Calliceras*-soort gezeefd uit een nest van *Formica polycytena* $\times 37$.

bekende groote nesten van de roode boschmier *F. major* Nyl. De nesten in Meijndel zijn alle laag en zij komen zowel in bosschen van loofhout als die van naaldhout voor. Zij liggen meest aan den voet van boomen tusschen de wortels. Meestal ligt er naast het hoofdnest op 2 of 3 meter afstand één of soms ook twee kleinere nesten, die door paden met het hoofdnest in verbinding staan. Ook Schenck vond in Nassau, dat *F. polycytena* lagere nesten maakt dan *F. major*.

Van gasten en parasieten is nog zeer weinig bekend. De heer Eldik heeft een paar nesten uitgezeefd, de daarin gevonden Hymenoptera heeft hij mij toen gegeven. Dit waren in de eerste plaats twee exemplaren van *Formicoxenus nitidulus* Nyl., waarover straks nader. Verder eenige exemplaren van een vermoedelijk nieuwe *Calliceras* soort (fig. 1). Dit is een kleine sluipwesp, die tot de Familie der Proctotrupidae, subfamilie Calliceratinae, (syn.: Ceraphroninae), behoort. Ze parasiteert vermoedelijk op vliegenlarven, die in het nest van deze mier leven. Ze werd 4 Mei 1924 gevonden. Verdere Hymenopteren zijn mij niet bekend. De Coleoptera zullen in het Coleopterenverslag van den heer Eldik gepubliceerd worden.

In dit verband is het van belang te vermelden, dat de heer Blöte een pseudogyne gevonden heeft, die de heer Obbes zoo vriendelijk was af te beelden, (zie fig. 2). De